

кам ринку. На сьогоднішній день страхування є одним з найважливіших економічних інститутів з компенсації та зменшення втрат від подій, виникнення яких носить випадковий характер, а імперативною метою страхування є захист власності споживачів страхових послуг.

1. Андрієнко В.М., Кобко Р.В. Сутність та місце безпеки ринку страхових послуг в економічній безпеці держави. *Економіка та держава*. 2017. № 5. С. 24-28.

2. Фурман В.М., Зачосова Н.В. Особливості управління економічною безпекою сучасних страхових компаній як одного із видів фінансових установ. *Агросвіт*. 2015. № 15. С. 20-25.

3. Никулина Н.Н., Березина С.В. Страхование. Теория и практика : учеб. пособ. Москва : ЮНИТИ-ДАНА, 2012. 520 с.

Плескачова Владислава Сергіївна
курсант 4 курсу факультету
підготовки фахівців для органів
досудового розслідування ДДУВС

Гаркуша Аліна Григорівна
старший викладач кафедри
кримінального процесу ДДУВС,
кандидат юридичних наук

ДЕЯКІ ПРОБЛЕМИ ВИКОРИСТАННЯ ПРОТОКОЛІВ ПРОВЕДЕННЯ НЕГЛАСНИХ СЛІДЧИХ (РОЗШУКОВИХ) ДІЙ

Інститут негласних слідчих (розшукових) дій (далі – НС(Р)Д) є новелою для кримінального процесуального законодавства України. Відповідно до положень ч. 1 ст. 246 КПК України негласні слідчі (розшукові) дії – це різновид слідчих (розшукових) дій, відомості про факт та методи проведення яких не підлягають розголошенню, за винятком випадків, передбачених цим Кодексом [1].

У системі доказів, які використовуються під час доведення вини осіб, підозрюваних у вчиненні тяжких та особливо тяжких кримінальних правопорушень, особливе значення мають протоколи проведення негласних слідчих (розшукових) дій та додатків до них.

Як зазначає О. Геселев, результати проведення НС(Р)Д у кримінальному провадженні мають доволі сильний доказовий потенціал порівняно з можливостями інших процесуальних дій. НС(Р)Д дають змогу встановити та зафіксувати відомості про злочин та особу, яка його вчинила, у режимі онлайн, тобто реального часу, коли такі дані виявляються й фіксуються безпосередньо під час готування до злочину або його вчинення. Це, безумовно, впливає

на їх якісну оцінку та можливість подальшого ефективного використання як доказів у кримінальному провадженні [2, с. 33].

Протоколи щодо проведення негласних слідчих (розшукових) дій можуть використовуватися в доказуванні на тих самих підставах, що і результати проведення інших слідчих (розшукових) дій під час досудового розслідування (ч. 1 ст. 256 КПК України) [1].

Норма ч. 1 ст. 257 КПК України дає змогу зазначити, що якщо в результаті проведення НСРД виявлено ознаки кримінального правопорушення, яке не розслідується у даному кримінальному провадженні, то отримана інформація може бути використана в іншому кримінальному провадженні тільки на підставі ухвали слідчого судді, яка постановляється за клопотанням прокурора [1].

У вказаній нормі КПК України визначає так звані «звичайні» випадки, коли проводячи, наприклад, негласну слідчу (розшукову) дію – зняття інформації з транспортних телекомунікаційних мереж, слідчий, намагаючись отримати відомості про вчинене умисне убивство, натомість отримує інформацію про причетність осіб, щодо яких застосовуються вказані негласні слідчі (розшукові) дії, до вчинення іншого тяжкого злочину – збуту наркотичних речовин або незаконного заволодіння транспортними засобами. У такому випадку Закон надає право прокурору прийняти рішення про звернення до слідчого судді суду апеляційної інстанції з відповідним клопотанням про надання дозволу на використання результатів вказаних негласних слідчих (розшукових) дій в новому кримінальному провадженні. Порядок загальної процедури організації проведення негласних слідчих дій та використання їх результатів у кримінальному провадженні визначено в Інструкції (п. 4.3) [3].

Водночас іноді на практиці виникають «незвичайні» випадки, коли результати НСРД мають однакове доказове значення в двох різних провадженнях, при цьому злочини вчинено різними особами, які не пов'язані між собою. А тому вирішити такий випадок постановою прокурора про об'єднання кримінальних проваджень в одне не можливо.

Згідно з ч. 3 ст. 254 КПК України виготовлення копій протоколів про проведення негласних слідчих (розшукових) дій та додатків до них не допускається [1].

Тому це є великою проблемою, адже протоколи про проведення НСРД не можна залучити одразу у матеріалах двох кримінальних проваджень. А тому вважаємо за доцільно внести зміни до КПК України щодо надання дозволу копіювання протоколів НСРД.

Підсумовуючи вищевикладене, вважаємо, що положення кримінального процесуального законодавства України, які стосуються інституту негласних слідчих (розшукових) дій, потребують доопрацювання. Висвітлені проблеми та запропоновані шляхи їх вирішення підвищать ефективність використання результатів НСРД для боротьби зі злочинністю на території України і, як наслідок, притягнення винних осіб до відповідальності.

1. Кримінальний процесуальний кодекс України від 13.04.2012 № 4651-VI. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17>.

2. Геселев О. Проблеми легітимізації використанні результатів негласних слідчих (розшукових) дій для доказування у кримінальному провадженні. Науковий часопис Національної академії прокуратури України. 2018. № 1. С. 30-43.

3. Інструкція про організацію проведення негласних слідчих (розшукових) дій та використання їх результатів у кримінальному провадженні : затверджено наказом Генеральної прокуратури України, Міністерства внутрішніх справ України, Служби безпеки України, Адміністрації державної прикордонної служби України, Міністерства фінансів України та Міністерства юстиції України від 16.11.2012 № 114/1042/516/ 1199/936/1687/5. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0114900-12>.

Поливанюк Василь Дмитрович
старший викладач кафедри
тактико-спеціальної підготовки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук, доцент

Джафаров Шахлар Зорябович
курсант 2-го курсу факультету
підготовки фахівців для органів
досудового розслідування

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОСОБИСТОЇ БЕЗПЕКИ ПОЛІЦЕЙСЬКОГО ПІД ЧАС ЗАСТОСУВАННЯ ПРЕВЕНТИВНИХ ЗАХОДІВ

Найважливішим компонентом в системі забезпечення безпеки працівників поліції є їх професійна захищеність. Безпека працівників правоохоронних органів - це стан їх захищеності від протиправної діяльності формувань організованої злочинності і окремих осіб у всіх її формах, здатність протистояти зовнішнім і внутрішнім загрозам і прагненням, зберігаючи працездатність.

Дане питання стало дуже актуальним через високу кількість загиблих офіцерів поліції під час виконання службових обов'язків. Статистичні данні, отриманні у результаті аналізу практичного досвіду забезпечення громадського порядку та прав громадянина в результаті якого поліцейський неодноразово застосовує до особи (незалежно від того чи є вона правопорушником чи – особою, що підозрюється) різного роду превентивні заходи, з метою виконання покладеного обов'язку, при цьому не завжди дотримується заходів безпеки, через низький рівень обізнаності або взагалі, відсутності відповідних знань та навичок, що є важливою проблемою.

Безсумнівно, найперші умови забезпечення особистої безпеки працівни-